

nemlig saaledes, at naar man tager Gjennemsnittet af de sidste 14 Aar, saa vil Amtets Udgifter til Høvedlandeveiene, naar man regner de almindelige Udgifter med, være 36,700 Rbd., og hvis man ikke regner de saafaldte almindelige Udgifter med, bliver det 35,200 Rbd.; og naar Bomindtægterne fradrages, er det jo tydeligt, at Amtet vil faae en Udgift til sine Veie af mindst 20,000 Rbd. eller mere, og selv om det kunde lyffes under den nye Ordning at bringe det noget ned, vil det dog under ingen Omstændigheder blive mindre end 18,000 Rbd., det er altsaa aabenbart 9,000 Rbd. mere, end Amtet hidtil har svaret og end det efter den tidligere Ordning kunde komme til at svare, idet 1 Rbd. pr. Td. Høvedland var det Høieste. Det er altsaa tydeligt, at Nødsørg og Vilhelighed hyde, at man bør komme Amtet til Hjælp. Da nu Thinget forrige Gang ved sin Afstemning, rigtignok ikke med nogen Majoritet, men med lige Stemmer, forkastede den Udvei, som Udvalget havde foreslaaet, nemlig at oprette to nye Bomme, og da Udvalget, selv om man maatte see sig istand at kunne føre dette Alternativ igjennem ved denne Behandling, dog maatte finde det ueheldigt nu at opstille et saadant Forslag imod den afgjorte Stemning hos et stort Antal af Thingets Medlemmer, saa har man valgt at gaae den eneste Vei, der var tilbage, nemlig ligefrem at foreslaae, at der af Statskassen tillægges gamle Kjøbenhavns Amt en Sum eengang for alle af 100,000 Rbd. eller, hvad man har stillet alternativt for Thinget at kunne vælge ved det Underænderingsforslag, der er stillet under Nr. 5, at der skulde tilstaaes en Sum af 6,000 Rbd. aarlig i 28 Aar — disse to Beløb maae nemlig ansees for identiske, og det er Udvalget ligegyldigt, enten man vælger det ene eller det andet af disse Forslag. Man har altsaa stillet Sagen ligefrem, reen og simpel, idet man har foreslaaet, at der tillægges gamle Kjøbenhavns Amt et Beløb af Statskassen, og saa har stillet dette Forslag særskilt, i alt Fald ikke saaledes som tidligere sammenblandet med Spørgsmaalet om Bommenes Nedlæggelse, thi det maa vel erindres, at disse Spørgsmaal i og for sig slet ikke have nogen særegen Sammenhæng med hinanden. Det var en Tilfældighed, at de un-

der 2den Behandling ved den Maade, hvorpaa Udvalget havde stillet sig dengang, kom til at staae i et Slags Forbindelse med hinanden; men det er to ganske særskilte Spørgsmaal, det ene, hvorledes man vil hjælpe gamle Kjøbenhavns Amt til at imødegaae den fremtidige Ordning, og det andet, om man vil gribe til at skaffe Bommen bort. Udvalget har nu altsaa principalt foreslaaet, at man tillægger Amtet en Sum eengang for alle; men da Udvalget jo er ligesaa gjennemtrængt som Thingets øvrige Medlemmer af Overbeviisningen om, hvor heldigt det vilde være, om man kunde faae Bommen nedlagte, saa har man stillet det Forslag ved Siden deraf, at hvis der ikke inden den 1ste October d. A. med Indenrigsministeriets Approbation bliver truffet Overenskomst mellem Amtsrådet for gamle Kjøbenhavns Amt og de andre Communer, om hvilke der er Tale, om at affstaae Bommen, skal Sagen ordnes ved særlig Lov. Herved have vi troet at imødekomme dette Ønske hos Thingets Medlemmer paa den Maade, som vi saae os istand til at gaae ind paa; men forsaavidt dette Forslag ikke vedtages, saa maae vi rigtignok tilraade at vedtage det, som er stillet under Nr. 8, der i det Væsentlige er det Samme som det Forslag, Udvalget havde opstillet til 2den Behandling, dog med den Forandring, at man kun foreslog een ny Bom istedetfor to. Dette Forslag vil, som de Herrer ville see, endda ingenlunde udelukke, at alle Bomme kunne blive nedlagte. De Herrer ville nemlig see, at naar Forslaget under Nr. 8 vedtages, saa lader man det blive staaende, som ved 2den Behandling blev vedtaget om, at hvis der træffes Overenskomst med forskjellige omliggende Amter, saa kan denne Overenskomst lettes derved, at Statskassen tilsthyder $\frac{1}{3}$ af Afsløningssummen eller, som Indenrigsministeren nu foreslaaer, 6,000 Rbd. i 25 Aar, og der vil da ad den Vei være aabnet en bestemt Udsigt til at faae Bommen nedlagte; skulde denne Udsigt slaae feil, saa vilde man altid kunne komme til at vedtage en Lov dertil. Udvalget maa derfor subsidiairt holde paa det under Nr. 8 stillede Forslag; men for det Tilfælde, at intet af de Forslag, jeg har nævnt, skulde blive vedtaget, har man, skjøndt grumme nødt, stillet